

ABONAMENTELE
 IN TOATA ROMANIA:
 pe an L. n. 48
 pe 6 luni 24
 pe 3 luni 13
 IN STRAINATATE:
 pe an 80
 INSERTIUNI SI RECLAME:
 Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 80 bani.
 pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi.
 Reclame 2 lei noi linia.
 Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI
 Se primesc în străinătate: La D-nul Haussman & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10
 A. Oppelk în Vienna, Stubenbastei 3; Budo-Moos în Vienna, Seilerstätte 3; Vincosa Erdiaka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Löb în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Pesta și Hauss-Lafite-Bullier & Comp. în Paris.
 Scrisori nefrancoate nu se primesc.
 Articolele nepublicate se vor arde.
 Un număr în Districte 15 bani.

Cursul de București, 2 Octomvrie.

Obliq. Rurale	83	82 1/2
Domestiale	73	72 3/4
Credit funciar rural	72 1/2	72 1/4
urban	64	—
Imp. municipal al Capit.	72	—
Obliq. Pencil	120	—
Obliq. Dacia	200	—
Romania	40	—
Imp. municipal cu premii	—	—
Lea Română	—	—
Paris 3 luni	9970	—
Sondra	2615	—
Vienna	—	—
Berlin	123 1/2	—

Cursul de Viena, 13 Octomvrie.

Metalice	63	75
Naționale	66	20
Renta la aur	74	40
Lea	109	76
Acțiunile băncii	857	—
Credituri	206	—
London	118	40
Obligațiunile rurale ungare	76	50
temevar	75	—
transilvane	74	25
Argint în mărfuri	104	50
Ducatul	5	67
Napoleonul	9	50
Marc 100	57	50

Cursul de Berlin, 13 Octomvrie.

Acțiun. Căilor ferate române	13	60
Obligațiunile române 6%	52	75
Prioritățile C. fer. rom. 3%	48	—
Imprumutul Oppenheim	72	50
Napoleonul	16	22 1/2
Vienna, termen lung	20	24
Paris	81	15

Calendarul zilei
 Marți 4 (16 Octomvrie).
 Patronul zilei: Martirul Dionisie.
 Răsăritul soarelui: 6 ore 14 min.
 Apusul soarelui: 6 ore 17 min.
 Fazele lunii: Lună nouă.

PLECAREA TRENURILOR

București—Nucova		Nucova—București		București—Giurgiu	
București	8.15 n 10.—	București	5.11 d 6.46 d	București	9.15 d 6.05 n
Plocești	9.50 n 12.05 d	Roman	8.45 n 12.10 d	Giurgiu, sosire	11.35 d 8.27 n
Brăila	1.53 n 5.45 d 7.15 d	Teocoid	12.30 n 5.10 d	Giurgiu—București	
Teocoid	4.38 n 11.40 d	Brăila	3.08 n 8.10 n 8.58 d	Giurgiu	7.36 d 4.55 n
Roman	9.05 d 4.54 d	Plocești	7.12 d 2.45 d	București, sosire	9.48 d 7.17 d
Nucova, sosire	12.03 d 9.55 n	București, sosire	8.30 d 4.30 d	Galați—Barboși	
București—Verciorova		Verciorova—București		Galați—Barboși	
București	8.— d 6.05 n	Verciorova	6.45 d	Galați	1.30 n 8.25 d 7.30 d
Pitești	11.21 d 10.15 n	Craiova	11.44 d	Barboși, sosire	1.55 n 9.— d 8.05 n
Slatina	2.— d	Slatina	1.51 d	Barboși—Galați	
Craiova	4.17 d	Pitești	4.42 d 7.15 d	Barboși	2.55 n 6.25 n 7.25 n
Verciorova, sosire	9.01 n	București, sosire	7.40 d 11.20 d	Galați, sosire	3.30 n 7.— n 8.— d

SCIRI TELEGRAFICE
 din
FOILE STRAINE.

Londra, 10 Octomvrie.
 „Oficiul Reuter” comunică din Constantinopol: Cu ocazia sărbătorii Bairam Sultanul a adresat comandanților de trupe telegrame de gratulație în care dă expresie speranței, că războiul se va termina cât mai curând în favoarea Turciei și că soldații se vor întoarce la căminele lor spre a restitui prin munca lor pierderile enorme, pe care le-a provocat lupta pentru apărarea țării.

Belgrad, 11 Octomvrie.
 Principele Milan a primit de la Pörta o notă, trimisă la adresa lui. În această notă Pörta cere explicații relativ la înarmările și concentrările de trupe, ce se fac în Serbia relevând, că din negocierile, pe care guvernul sârbesc le întreține cu inamicul Turciei, rezultă că acesta pregătirea războiului sunt îndreptate contra imperiului otoman. Nota e concepută în termeni energici, cu toate acestea ea nu pune un termen, până la care pregătirea de război vor trebui să fie sistate. Tocmai pentru acea în cererile de aici nota nu e privită ca o somațiune. E probabil că Principele va răspunde prin ministerul său, că înarmările nu sunt de cât măsură de precauțiune, pentru concentrările de trupe turcești, care se fac la granițele Serbiei.

Pesta, 11 Octomvrie.
 În o telegramă din Berlin a diarului „Pester Lloyd”, se dice, că Principele Gortchakov ar fi mulțumit comitelui Andrassy pentru energia sa față cu afacerea fișcul lui din Ardeal și ar fi dat tot-o dată expresie speranței, că și pe viitor va fi cu putință a pune frâu pasiunilor patrioților gitați. „Pester Lloyd”, observă: „Prin asemenea glume și prin insinuare, că măsurile ar fi fost luate în Ardeal în interesul Rusiei, Gortchakov nu va isbuti a face pe comitele Andrassy impopular la noi. Impărțirile d-lui Tisza relative la incidentul din Ardeal ne infățisează mulțumirile lui Gortchakov în adevărata lor valoare. Cele mai multe ziare se pronunță foarte favoritor asupra discursului ministrului Tisza.

Constantinopol, 11 Octomvrie.
 Șefket Pașa comunică din Orhanlia, că comunicația cu Plevna este liberă. El însuși a fost în zilele aceste cu un convoi în Plevna și s'a întors, după ce a ținut consiliu de război cu Osman Pașa, fără nici o supărare la Orhanlia.

Berlin, 11 Octomvrie.
 „Oficiul Reuter” comunică din Constantinopol: Șefket Pașa comunică din Kemerukupru de la 8 Octomvrie: Tocmai am sosit dela Lubkovița. Apa mare dela Radomirța și ploile necurmate ne-au împiedicat până acum a reconstrui podul peste Kemer. Cu toate acestea, atât infanteria, cât și bagagiul trece mersu riu. Carele așteaptă până ce podul va fi terminat spre a urma astăzi calea spre Plevna. Comunicația cu Orhanlia e liberă. Inimicul nu se vede de loc și nici o ciocnire nu s'a întâmplat.
 La 9 Octomvrie Șefket-Pașa comunică următoarele tot din Kemerukupru: Eri s'a exoperat la Teiș funcțiunea între un detașament de cavalerie venit din Orhanlia și unul din Plevna. Comunicațiunea între Plevna și Orhanlia e asigurată.

În toate zilele trec curieri pe la podul de peste Kemer, care este ocupat de un detașament turcesc. — Șefket-Pașa a plecat ieri spre a restabili comunicațiunea cu Osman-Pașa.
 Suleiman-Pașa comunică de la 8 curent: Un detașament de infanterie rusescă a atacat strimțoarea de la Koloriț, dar a fost respins. De asemenea a fost respins atacul, pe care un detașament rusesc mai mare l'a făcut în ziua următoare. Inimicul a făcut un atac la Yenidi-keoi, dar nu a izbutit.

Petersburg, 11 Octomvrie.
 (Oficial). Turcii iarăși au desfăcut podul, pe care-l începseră a-l construi la Silistra. — La 30 Octomvrie, comandantul trupelor din Lovcia, generalul Karzoff, a trimis o sotaie de cazaci sub comanda Hatmannului căzăcesc Tarassoff spre a face recunoșteri în spre Isvor. Tarassoff, făcând un atac de surpriză, a ocupat acest sat, a gonit cei 400 turci, ce îl ocupau, a dat foc provizionilor, pe care le-a găsit, apoi iarăși s'a întors la Mirke.
 La 5 Octomvrie Tarassoff a relnoit atacul și a gonit iarăși pe Turci din Isvor. La 6 Octomvrie el a impresurat satul Galata și a gonit din el 300 bași-buzuci, pe care i-a urmărit apoi până la Tevena Finid strimțoarea de la Tavena ocupată de către 400 cerobezi cu 3 tunnri de munte, Tarassoff a petrecut noaptea la Sopot și a doază s'a întors la Mirke. — La 8 Octomvrie turcii voiau să-și schimbe avantajele din retragamente. După ce iusă românii a deschis focul, turcii au adus întăriți și au făcut un atac asupra retragamentelor românești; au fost însă respinși cu mari pierderi. — La 9 Octomvrie un monitor turcesc cu trei catarturi a dat de torpilele noastre de lângă Sulina și a fost sfărâmat.

Roma, 11 Octomvrie.
 Papa e bine și dă în toate zilele audiențe.
Belgrad, 11 Octomvrie.
 Scirea despre nota ce ar fi adresat Pörta Principelui Milan e de o cam dată lipsită de temei. Se asigură însă, că Pörta pregătesce o notă circulară relativă la atitudinea Serbiei.

Constantinopol, 10 Octomvrie (Oficial).
 Mukhtar-pașa comunică Porții detașări relative la luptele, ce au avut loc la Iaghy, Aguilveren și Aladsadag, care au fost glorioase pentru armele turcesce, cu toate că inimicul era în preponderență numerică. Grație bravurii trupelor noastre și a tactului comandanților, inimicul a fost bătut și respins pe întreaga linie.

Rușii comandați de către Marele duce Mihail în persoană, au avut în aceste lupte 64 batalioane infanterie, 14 regimente cavalerie și 130 tunnri.
 Mukhtar-Pașa crede că inimicul a pierdut 10,000 oameni morți și răniți și observă că după epusele locuitorilor pierderile s'er urea până la 15,000 oameni. Din partea turcilor pierderea e de vreo 2500 oameni. Afară de aceste trupele turcești au făcut un număr însemnat de prizonieri.
 După luptă, cea mai mare parte din trupele inimice s'au retras de la Kabak spre Karoail. Mukhtar-Pașa a pus lașărul său la Karadagadag. În urmă a avut loc o luptă de artilerie, care a durat 5 ceasuri. Rezultatele acesteia nu ne sunt încă cunoscute.

Constantinopol, 11 Octomvrie (oficial).
 După o depeșă alui Ahmed-Mukhtar-Pașa lupta de la Aladsadag, la care a luat parte în urmă și infanteria având loc între satele Karphan și Hadjivali, s'a terminat în favorul armatelor turcești. Lupta de infanterie a durat patru ceasuri; rușii, ne mai putând rezista focurilor noastre au fost siliți a se retrage pe întreaga linie. Pierderea inimicului e de 1200 oameni.

SCIRI TELEGRAFICE
 ALE TIMPULUI.
 (Agenția Havas).

— Serviciul de la 13 Octomvrie, 9 ore seara. —

Londra, 13 Octomvrie.
 Se anunță din Serajevo, 11 Octomvrie că Mehmet-Ali a primit ordinde a merge să întărească armata lui Osman-pașa la Plevna, cu 30 batalioane și 4 baterii.
 20 batalioane s'au ridicat din Bosnia: 10 se vor trimite la Plevna; restul se va duce să întărească armata din Balcani.

Șamla, 13 Octomvrie.
 Trupele egiptene au înlocuit garnisona de la Varna.

Elserum, 12 Octomvrie.
 Bătăia ce s'a început lângă Kars urmăde, fără câștig hotărâtor de o parte sau de alta. Poziția Rușilor fiind foarte tare, este probabil că Gaziul Mukhtar Pașa să se retrage pe liniile de unde plecase.

Paris, 13 Octomvrie.
 Un corespondent de jurnale povestese o conversație ce a avut cu d. Crispi, ce e asigurat că scirea dată de diarul „O” i-oue, privitoare la un tratat dintre Italia și Germania sau chiar la nise simple negociațiuni între aceste două puteri, este cu totul neesactă, cel puțin în ceea ce l' privește personal. D. Crispi adaugă că, călătorie sa l' asigură că pretutindenți există cea mai mare bună-voință pentru Italia, a căreia importanță politică a crescut mult.

Paris, 13 Octomvrie.
 Generalul Cialdini, ambasadorul Italiei. a fost primit ieri de mareșalul Mac-Mahon întrederea a fost plină de curtuazie și de cordialitate. Generalul Cialdini a asigurat pe Președintele Republicei despre bunele dispoziții ale guvernului său.

— Serviciul de la 16 Octomvrie, 9 ore seara. —

Paris, 15 Octomvrie.
 Toți candidații republicani au fost aleși în departamentul Seine, afară din arondismentul al optilea, în care amiralul Touchard a reușit cu 6334 voturi contra 5241.

Paris, 16 Octomvrie.
 Apröpe 150 rezultate sunt cunoscute; din acest număr 13 din cei 363 au fost bătuti de conservatori; din 158, 5 au fost înlocuiți de republicani.

Paris, 15 Octomvrie.
 D. Fourton, ministru de interne, a fost reales cu o majoritate de apröpe 4000 voturi.
 La Ajaccio, baronul Haussman a fost ales contra prințului Jérôme Napoleon.

Paris, 15 Octomvrie.
 Apröpe 235 rezultate sunt cunoscute: s'au ales 161 republicani și 71 conservatori. Sunt a se face 4 balotagiuri.
 Republicanii au pierdut 24 reprezentanți și conservatorii 10.

BUCUREȘTI 3 OCTOMVRIE

De pe câmpul de război nu ne vine nici o știre de öre-și-care importantă. Pe de o parte ploile și negura din săptămâna trecută au îngreunat operațiunile, pe de alta schimbarea în comanda supremă a armatei turcesce trebuie să aibă ca urmare mărginirea turcilor la ofensivă. Și vorbind drept, această schimbare în comanda supremă a armatei turcesce urmează încă a fi evenimentul zilei, pe care zierele europene nu au încetat încă a l' discuta. În deobște se crede, că Suleiman Pașa nu e omul, care ar putea să înlocuiască pe Mehmed Ali ori chiar să isbutască intru-ce Mehmed Ali nu a putut isbuti. Nimeni nu pune la îndoială energia lui Suleiman Pașa de öre-ce lumea prea bine l' știe din luptele din Muntenegru și cu deosebire din cele de la Șipca; se crede însă că tocmai o prea mare doză de energie îl face imposibil de a dispune cu succes de armate mari.

Până acum nimic nu le-a folosit turcilor mai mult de cât bunul cumpet al comandanților superiori, care numai foarte arare-ori au îndrăsnit a și da avent fără ca să se fi încredințat de mai înainte dacă isbânda e probabilă ori nu. Tocmai Suleiman Pașa e apof omul, care se deosebesc de cel-l-alti comandanți turcesci prin lipsa de considerațiune cu care obicnuiesc a intra în luptă. Acastă calitate a lui pöte să fie în folosul armatei rusesce; foarte lesne ea pöte să devie fatală pentru armatele puse sub comanda lui. În tot cazul Suleiman Pașa a luat angajamentul de a cntesa, ce nu a cutesat Mehmed Ali și pentru aceea diarele străine dic, că este hotărât a se „repedi cu capul în öid.”

După informațiunile diarelor din Vienna, această încercare desperată este o necesitate basată pe situația de pe câmpul de război. După ce a respins pe Ruși și Români, Osman Pașa a declarat Porțel, că nu va mai putea să ție multă vreme pozițiunile de la Plevna, de cât dacă Mehmed Ali va face un atac energetic asupra liniei de la Iantra, iar trupele de la Șipca, unindu-se cu cele de la Orhanlia, vor grăbi să-l vie într'ajutor. Mehmed Ali a declarat, că nu pöte întreprinde ata-

cul asupra liniei de la Iantra cu trupele de care dispune. În urma acestei declarațiuni, Pörta a oferit comanda supremă lui Osman Pașa, care a refuzat, obiectând că locul său e la Plevna.

Ast-fel a urmat a se da comanda supremă lui Suleiman-Pașa. Precum vedem dar noul Serdar Ekrem se află față cu un plan, pe care l'au creat necesitățile situațiunei de mai înainte și nu are de cât să l' realizeze. De aici înainte greutatea e pe linia de la Iantra: aici se va hotărâ sorta campaniei din anul acesta și pöte chiar sorta războiului actual.

DIN AFARA.

În Franca aligerile în sfârșit se fac și cele mai multe s'au și terminat pöte. Detauriile, pe care ni le comunică diarele streine despre pregătirile celor două coalițiuni opuse pentru campania electorală, de aici înainte sunt de puțin interes. În deobște se credea, că încă înainte de aligeri ori cel puțin înainte de întrunirea camerei noi alose mareșalul Mac-Mahon va isbuti a stabili o înțelegere între bărbații mai moderați ai Francei și ast-fel a evita o crisă, care ar putea să fie chiar mai acută de cât cea provocată prin actual de la 16 Maii. Vom vedea intru cât această speranță se va realisa.

În Austro-Ungaria spiritele par a se fi dumirit. Fișcul seculor din Ardealni se înfăcișează ca un lucru, pe care atât maghiarii, cât și adversarii lor din Vienna sunt dispuși a-l da uitării. Se asigură, că consiliul de miniștri din Buda-Pesta ar fi hotărât a cere de la Impăratul grațiarea tuturor complicilor, eară Comitele Andrasy este gata să plece la Terebes, ca să petreacă câte-va zile la storsul vinului.

Nu ne îndoim că cu acest chip Generalul Florescu, cât și cel lalt conservator, carit după „Telegraphul” au urdit complotul și au trecut peste granițe honvezii iviți ca niște gârșăuni în capetele celor din strada Doamnei, vor găsi grație atât la guvern, cât și la „poporul suveran” de prin birturile mahalalelor.
 Cu toate acestea, rămâne un rezultat neplăcut după sgomotul stîrnit prin cele 14 lăzi de puști: polemica e foarte aspră între diarele rusești și cele austriace.
 Dicem dinadins „austriace”, de öre-ce diarele ungurești și cele turco-file tot-d'a-una au avut polemică

cu cele rusești : E oficiosul „Fremdenblatt“, care tot-de-una credea de cuviință a menagia pe ruși și care acum îi atacă fără de rezervă și cu deosebită asprime.

Răspundând diarelor panslaviste, „Fremdenblatt“ declară fără de rezervă, că se bucură de succesele turcilor. De ore-ce : „Cum ar vorbi astăzi fanaticii panslavisti, dacă armata rusescă nu ar fi la Plevna, ci la Constantinopol“ ? Desvoltând apoi mai departe acest principiu, diarul vienes urmază :

„Tot-d-a-una și în toate împrejurările noi am stăruit, că față cu Orientul puterile europene să fie de comun acord. Dacă vre-o dată am fi stăruit (ce nu am făcut) ca Austria să încerce a regula singură afacerile Orientului. Acum de sigur experiențele Rusiei ni-ar fi dat minte și ni-ar fi dispus a ne lăpăda de asemenea pretențiuni absurde. Vestigia terrent. „Wisdomosti“, din St. Petersburg pôte fi incredințat, că Austro-Ungaria nici o dată nu va pași pe calea Rusiei.

De sine se înțelege, că vom stăruir, ca la regularea afacerilor orientale, interesele noastre să fiă considerate după cum se cuvine. Dacă a pot prin această vor fi ori nu vor fi jignite „interesele vitale“ ale Rusiei, această atârână de la înțelesul, pe care acest „interese vitale“ îl are în Moscova și St. Petersburg. De loc nu ne trece prin gând a stăruir contra adevăratelor interese vitale ale Rusiei; spre a evita ori-ce neînțelegere trebuie însă să adăogăm numai decât, că noi nu înțelegem sub aceste interese vitale realizarea aspirațiilor panslaviste. De asemenea nu putem acorda Rusiei nici protectoratul exclusiv slavilor și creștinilor din Orient, nici preponderanța la Bosfor, nici nu putem suferi ca să pue mâna pe gurile Dunării. Dacă în St. Petersburg ori Moscova s'ar înțelege asemenea lucruri sub „interesele vitale“ ale Rusiei, atunci negreșit am fi siliți a opune pretențiilor interese ale Rusiei adevăratele interese austriace.“

Citim în Pressa :

Un străin, care a ocupat o înaltă pozițiune socială, și care, în viața sa politică și militară, a putut câștiga multă experiență și judeca lucrurile și omenii din mai multe țări, sub diferite puncturi de vedere, ne trimete următoarea scrisoare, ce conține reflexiunile ce i-a inspirat aflarea sa pe câmpul de bătăe din

Bulgaria și petrecerea sa în țara noastră.

Ne grăbim a publica aceste importante reflexiuni, cari se raportează atât de mult la actualitate, și a le supune și noi cugetării și meditațiunii omenilor noștri politici și de Stat.

Tarnu-Măgurele, 20 Septembrie, 1877.

Domnule redactor,

Am asistat la atacul trupelor române, în contra unei redute turcești din preajura Plevnei, în ziua de 11 Septembrie curent, și trebuie să declar aici cu franchețea, că am rămas cu tot surprins de atâta curaj, eroism și abnegațiune; virtuți demne de trupe îmbătănite în bătălii, dar cari, pentru o armată tânără și neexperimentată încă, precum este armata română, nu și pot găsi explicațiunea, de cât în moștenirea ce li a rămas din timpii omerici ai străbunilor ei.

Debutul ei a fost în contra unei pozițiuni retranșate, fortificată cu mănăstire, și avântul trupelor române a fost cu atât mai admirabil, cu cât, asemenea atacului obișnuit să confieze numai la trupe cercate mai dinainte. Atitudinea Românilor însă, nu a cedat intru nimic aceluia; și acesta este destul, ca să dea țării lor o legitimită mândrie și să asigure toate aspirațiunile ei pentru viitor.

Dacă curajul armatei române, spiritul ei de disciplină și de subordinațiune, fac onoare bărbăților cari au presidat la organizațiunea ei și denotă o direcțiune eminamente inteligentă, aceste calități, indispensabile pentru ori-care bun soldat, nu trebuie mai puțin privite aici, tot de o dată, și ca niște virtuți inerente cu caracter moral al poporului Român.

Totul însă, este un fenomen pentru ori și cine, de a vedea că acest popor și-a păstrat virtuțile sale antice, după un secol și jumătate de apăsări și de suferințe. Explicațiunea acestui fenomen nu o pôte găsi cine-va de cât exclusiv în istoria acestui popor, de care m'am ocupat cu un osebît interes. Trecentul lui glorios, tradițiunile lui eroice, transmise din generațiune în generațiune, luptele și efortările lui necurmate, spre a se emancipa de dominațiunea fanarioților din secolul trecut, acea dorință nescăzibilă de a și păstra individualitatea lui intactă, toate acestea au avut un mobil puternic, și putea dice cu totul exclusiv, în acel sentiment de rasă pe care nu l'găsește cine-va desvoltat cu atâta tărie la nici unul din popoarele latine, cari se rudes cu deasul prin aceeași origină.

Atingând această chestiune, câte reflecțiuni nu mi vin în minte ! — Și când n'ași veni să le expun aici, de cât cu titlu de digresiune, totu-și, sunt autorizat a crede, că ele și-ar putea avea valoarea lor în spiritul și în inima acestui popor, atât de simpatic, în mijlocul cărnia mă găseșc astăzi. Am luat parte activă la rebelul lui Don Carlos în Spania, în curs de patru ani; rebel care s'a terminat la 1876 în luna lui Februarie; și dacă acest rebel, care s'a terminat într'un mod nenorocit pentru credința și aspirațiunile mele politice, speranța mea pentru viitor însă nu este stinsă, și simțimentul meu mă va repurta în tot-d-a-una cu gândul și cu inima

către patria mea iubită. Când însă, pentru moment, misiunea mea mi s'a părut curmată în acea parte, atunci, am căutat o altă țintă, o altă sferă de activitate, și această am găsit-o exclusiv în studiul ce de mult timp încă, mi propusesem să fac chiar asupra ideii latinității, de care vorbii mai sus.

Am călătorit de atunci, în Franța, în Italia, în Germania, în Rusia, în Angliera și mai în toate statele Americii.

În Germania, am văzut travaliul neobosit de rasă, ținând la o unitate a tuturor elementelor germane, și stringându-se între ele sub o formă gigantică, cu atât mai apăsătoare, cu cât ea este și demnă de admirat.

În Rusia, asemenea, ideea Panslavismului face progrese mari, și ar putea dice cine-va că, chiar rebelul actual nu ar avea alt scop, de cât de a se da și o mai mare extensiune acestei idei, care are să cucerescă și Orientul, după ce ea a cucerit medii și sudul unei mari părți din Europa.

Germanismul și Panslavismul se desvoltă alături unul cu altul. Latinitatea singură a rămas inapoi, și inertiă în care zace, constituie, după mine, o adevărată anihilare voluntară, o adevărată sinucidere, de ore-ce ea stă spectătoare impasibilă în fața a două rase, cari cantă să absorbă totul împrejurul lor.

Franța, Italia și Spania, nu s'au în vedere, de cât interesele individualității lor, ca popore și națiuni separate, în afară de ori-ce preocupățiune despre solidaritatea, care ar trebui să se lege între ele, în vederea omogenității lor de rasă.

Acest defect capital, mă tam ca într'o zi, să nu aibă efecte dezastrușe pentru dăsele. Și cu toate acestea, ele sunt foarte impunătoare, și neapăgnabile pentru că ele reprezintă singure civilizațiunea antică și unitatea dogmelor imutabile ale religiei creștine de la aparițiunea ei și până în ziua de astăzi. Forța latinității ar fi imensă, pentru că ea constituie majoritatea numerică și superioritatea culturii. Singur Napoleon al III-lea, în timpii moderni, a înțeles această mare idee, pe care a susținut-o în tot cursul Imperiului său; dar, la căderea lui în urmă, ea a fost părăsită de guvernul republican din Franța, care, pentru un motiv de slăbiciune momentană, crede, că cuvântul său ar rămânea fără efect în jocul politicii de cotropire, ce se desfășură de cât-va timp în Europa, în afară de amestecul său.

Latinitatea însă, nu trebuie căutată numai în Europa, unde ea ar fi deja destul de puternică, ca să se afirme în fața celor două elemente ale germanismului și panslavismului. Resursele ei se întind și în America, unde predomină asupra centrului și sudului; și solidaritatea interesului de rasă de care vorbeai mai sus, trebuie să se stabileze până în acele părți și până în Mexico. Dacă aș enumera aici toate provinciile, cari altă dată și-au primit cultura și civilizațiunea lor de la coloniile spaniole și franceze, cu cari s'au identificat, precum unele din Statele-Unitei Americane : Texa, Louisiana, Noul Mexico, California, p. c. l., și republicele exclusiv spaniole, precum : Guatemala, Peru, Chili, Brasilia, care e portugheză p. c. l., totă costă oceanului pacific și atlantic, rasa latină ar avea o preponderență imensă, și nici o alta n'ar putea

s'îi ție pept. Din nenorocire însă, nu numai în Europa ea stă în neapăsare pentru interesele ei, dar în America, mai cu osebire ea a fost atât de slăbită, prin luptele intestinale și prin lipsa de ori-ce sprijin mutual, în cât astăzi este absorbită, în mare parte deja, de elementul Anglo-Saxon.

Acest element își întindea în acea direcțiune sfera activității sale, de ore-ce în Europa nu ar avea superioritatea unei culturi antice și nu și-ar avea forma sa proprie. Anglo-Saxonismul ar fi putut să se infigă cu putere în fața celor două elemente. În America însă, el își găsește câmpul mai liber și mai lesnicios, tocmai din cauza lipsei de ori-ce idee de solidaritate, care încă de demult ar fi trebuit să se lege între dăsele.

Nu este vorba aici de o cugetare chimerică, adică de o adevărată unificare, precum aceea la care tinde germanismul și panslavismul. Aceasta ar fi imposibil, mai cu osebire în Europa, unde s'găseșc staturile latine cele mai mari, a căror individualitate nu pôte admite cea mai mică fosiune. E vorba de sprijinul moral și material, prin tractate de alianță și de comerț, prin convențiuni postale și vamale prin conformitatea instituțiilor politice, prin acea protecțiune reală, ce ar trebui să și dea unul altuia, ast-fel ca, nici o cucerire străină să nu pôte dăra, la nici un cas, acea individualitate politică, de care ele se bucură fie-care în parte. Este învederat că, dacă popoare mai mici, de origină latină, ar voi să se alipească pe lângă staturile cele mari, cu cari sunt limitrofe, aceasta n'ar sta în puterea nimeniului de o opri, ba din contră, ar fi de datoria acelor state a le atrage la dăsele, ca ast-fel să le asigure mai cu eficacitate protecțiunea de care vor avea necesitate.

În combinațiunea unei federațiuni latine, pe care nu făcui aci de cât numai a o schița, ar intra neapărat și Statul Român. Întinderea lui teritorială, populațiunea lui omogenă și îndesul de numerosă, cultura și civilizațiunea lui superioară deja tuturor celor l'alte popoare din Turcia, situațiunea lui geografică, toate aceste, sunt motive îndestul de puternice, ca să îndemne pe înaltele puteri Europene, să profite de evenimentele actuale, spre a face din România un Stat mare în Orient.

Dacă puterile cele mari ale Europei se interesează într'adevăr de sorta populațiilor creștine din Imperiul otoman, nici un alt Stat din regiune, afară de Statul Român, nu va putea coopera cu mai multă eficacitate la desvoltarea lor morală și materială. Statul Român ar putea să se transforme, ca și altă dată, în Imperiul Romano-Bulgar, cuprinzând toate provinciile, cari altă dată au fost colonizate cu Romanii strămutați din Dacia Traiană sub Impăratul Aurelian, și a căror populațiune și vorbesc chiar astăzi o limbă, care, în cea mai mare parte, nu este de cât un dialect latin, și se găseșc într'o afinitate perfectă cu Românii, cu cari ar dori să se unescă, spre a forma împreună un singur stat, o singură națiune.

Statul Român, constituit ast-fel, ar da elementului latin o forță nouă, permițându-i ast-fel de a se apropia, prin Adriatica, de Italia, cu care ar forma nu laudă mai neîntrept, de la Tisa până în Spania și până în Franța. O asemenea combinațiune, după opiniunea mea, nu numai că un ar

avea nici un pericol pentru nimeni, dar încă, el ar fi singurul mijloc, spre a face să se curme sdruncinările periodice, cari încă de mult timp turbură pacea Orientului și amenință de a răsturna echilibrul european.

Ideia latinității, în fine, domnule redactor, m'a preocupat în acești ani din urmă, la gradul cel mai înalt. Ea a loat o forță nouă în spiritul meu, mai cu seamă de când mă află în această țară. Face Cercul, ca ea să pătrundă asemenea și în spiritul omenilor politici, cari, în curând vor avea a decide asupra afacerilor Orientului, și mai ales în spiritul guvernelor Franceze și Italiane, cari sunt cele mai interesante în această chestiune și cari neapărat își vor avea cuvântul lor în viitorul congres European.

Orientul, după opiniunea mea, nu se pôte organiza într'un mod stabil, de cât cu condițiunea de a se ție compt de preponderanța diferitelor elemente cari îl compun. Aceste elemente sunt : Românii, Sărbii sau Bosniacii, și Grecii, trei elemente cu totul distincte unul de altul, și cari prin pozițiunea lor geografică și etnografică, ar putea să dea naștere la trei State de o importanță egală, cari la nici un cas nu s'ar putea vălăma între ele, și cari ar asigura pentru tot-d-e-una echilibrul politic din Orientul Europei. Pe cât timp aspirațiunile și tendințele acestor trei elemente nu vor fi satisfăcute, nici preturbațiunile periodice ale Orientului European nu vor înceta. Fie-care din ele sunt interesate a se emancipa de supremația Imperiului otoman, de ore-ce această supremație a devenit astăzi cu totul incompatibilă cu propășirea marilor principii ale civilizațiunii creștine, care a pătruns în sânul lor, pe când mahometanismul, cu preceptele lui fatale și exclusiviste, cantă a împiedica mersul lor natural către o desvoltare cu atât mai legitimă, cu cât ele își ad conștiința superiorității lor morale și intelectuale.

Împărțirea teritorială, ce s'ar da acestor trei state, ar fi foarte lesnicioasă, pentru că ele, după situațiunea lor geografică și etnografică se grăpesc într'un mod rațional fie-care cu provinciile din cari s'ar alcătui. Aceasta ar fi, după opiniunea mea singura combinațiune posibilă pentru satisfacerea tuturor intereselor, pe care ași înțelege-o, și pe care cred că ar înțelege-o ori-și-cine altul, împreună cu mine. Dar nu înțeleg ca, sub cuvântul de a se asigura sorta creștinilor din Orient, să se constituie atâtea stătuțe autonome, câte sunt și populațiunile cari, sub osebite denumiri, compun astăzi mosaicul Turciei din Europa.

Primiți, vă rog, domnule Redactor, asigurarea osebitei mele considerațiuni.

X.

Buletin de la tetrul războiului

Publicăm următoarea telegramă adresată de A. S. I. Marele Duce Nicolae, Comandantul-cap al armatelor ruse, Principelui Gorceioff :

Gornj-Stuben, 30 Septembrie 1877. — Timpul urât și frigid continuă. Nu este nimic de semnalat de cât o mică încăierare în partea armatei de la Ruscuk, în

MIHAIL STROGOFF

SAU

CURIERUL ȚARULUI

(Urmarea 17-a).

VIII.

A doua-zi, 18 Iuliu, la șase ore și patru-zeci de minute „Caucasul“ ajungea la șchele Kazanului, care se află ca la șapte verște departe de oraș.

Kazanul este așezat la îmbucătura Volgii cu Kazauka. Acest oraș e o însemnată capitală de provincie, e rezidența guvernatorului și a episcopului și în același timp și un scaun de universitate. Populația deosebită și variată a acestei gubernii se compune din Ceremisi, Mordviani, Ciuvaci, Volsaci și Tartari — această din urmă rasă avându-și păstrat caracterul său cu totul asiatic.

Cu toate că orașul era destul de departe de șchele, o mulțime numerosă se grămădeau și se îndea pe chei. Venea lumea după

nontăți. Guvernatorul provinciei publicase un ordin asemenea celui din Nijai-Novgorod.

Aici să vedeai tătari îmbrăcați cu caftan cu mâneci scurte și purtând în cap pălării fugate cu marginile lungi. Alții infășurați în halaturi lungi, cu capul acoperit cu o glugă mică, semănând cu Orveii leșeci. Multe alte și felute specii de viețuitoare formau grămezi unde să vorbea de faptele zilei.

Oficieri d'ai poliției, amestecați prin mulțime, câlți-va Cazici cu lancia în mână, păzeau buna orânduie și deschideau trecerea atât pasagerilor cari să dau jos de pe „Caucas“ cât și celor cari se imbarcau, dară cercetau cu deamănental amănutele feluri de călători. Erau, pe de o parte Asiatici isbiți cu poranca de isgouire, și pe de alta câte-va familii din popor cari se opreau la Kazan.

Mihail Stogoff privea cu un aer destul de nepăsător acest du-te vino particular ori cării imbarcării. „Caucasul“ trebuia să se oprească la Kazan o oră, timp necesar la reînnoirea cărbunilor.

Mihail Stogoff nici nu se gândi măcar să se dea jos. Nu voia să lase singură în

vapor pe juna Livoniană care nu se arătașe pe coverță.

Cel dol gazetari să sculară dis de dimineață după cum se cade să facă ori-ce vânător deștept. Ei să deteră jos pe ripa fluviului și se băgară prin mulțime, fie care din partea lui. Mihail Stogoff vădă pe de o parte, pe Harry Bount, cu carnetul în mână, desamuând cu crăionul ce-va tipuri să notănd vre-o observație, ear pe de alta, pe Alcide Jolivet, multumindu-se a vorbi, sigur de memoria, care nu putea uita nimica.

Mergea vorba, pe totă fruntaria de rășărit a Rusiei, că răscolă și invasia tartară lna întinderi foarte mari. Comunicațiunile dintre Siberia și imperiul erau deja pe deosebită grele. De astea anșia Mihail Stogoff până încă nu să coborise de pe „Caucas“.

Și-apoi aceste spuse li făceau o adevărată neliniște și li apătau și mai mult dorința de a se vedea dincolo de munții Urali, spre a putea el însuși judeca de gravitatea evenimentelor și spre a și lua măsură ca să dea față ori cării întâmplării grele. Pôte chiar să se progătia să murgă să ceră ce-va informații mai sigure la

vre-un indigen din Kazan, când totă lăurea-l aminte a fost de o dată atrașă fără veste.

Printre călătorii cari să coborau din „Caucas“ Mihail Stogoff cunoscu foarte bine căta de țiganii, care în ajun, să aflau pe câmpul de la balciul de la Nijai-Novgorod. Aci, pe steam-boat să află printre ei și țiganii bătrân cu femeea care li numise spion. Cu ei, sub conducerea lor fără îndoielă, debarcau vre-o două-zeci de dănuțiori și dănuțioare ca de cincispre-zece până la două-zeci de ani înveșiți cu haine și acoperăminte în felul lor.

Aceste haine, luminate atunci de rașele soarelui, reamintiră lui Mihail Stogoff acel efect ciudat ce observase în timpul nopții. Era tot acel mănochiu de pae, de țiganii, care scânteia în umbră, când coșul de la mașină arunca flăcări.

— Este vădit, — și dicea el, că această căta de țiganii, după ce au stat țina pe coverta vaporului, a venit să se ghemuiască pe lângă mașină în timpul nopții. Adică țineau atât de mult ca să nu proașe arate acești țiganii? Asta nu e cu toate acestea în obiceiul rasei lor.

Mihail Stogoff nu se mai îndoi atunci

că convorbirea ce li privea d'a dreptul n'a plecat din această căta de negri, și că nu s'a schimbat între țiganul bătrân și femeea căreia îi dedese numele mongol de Sangarra.

Michail Stogoff, printro mișcare involuntară, să repedi deci iute pe scara steam-boatului în m mental când căta de țiganii să pregatea să cobore pentru tot-d-e-una.

Țiganul bătrân era aci, cu o înfățișare și ținută umilită, puțin potrivită cu sfruntarea firească a consăngenilor săi. Ori-cine ar fi șis că el să elia a depărta mai mult de cât a atrage privirile. O pălărie adonțuită și înrogită de sora, era aplecată pe fruntea l' sbărcită. Spina era încovoată era acoperită cu o scarteică pe care o ținea tot mereu strânsă, cu toate că era o căldură nesuferită. Era greu supt această îmbrăcăminte și ținută miserabilă, ași da cine-va seama de talia și figura lui.

Lângă el, țigancă Sangarra, o femeea ca de trei-zeci de ani, ocheș, înaltă bine întocmită, cu ochi mari și frumoși, părul aurii, se ținea într'o poșă superbă.

Din acele tinere dănuțioare, unele erau cu deosebire plăcute, având însă toate timpul vădit al rasei lor. Țiganciele sunt în

care, la 29 Septembrie, un detașament de cazaci a ocupat satul Opaca, după ce a gonit dintr-oasul pe inamic.

SCIRI OFICIALE

Prin decretul domnesc cu No. 1.858, sunt numiți și permutați:

D. D. Jurascu, doctor în drept de la facultatea din Bruxelles, fost jude-instructor, intrând condițiunile art. 1, 3, 7 și 11 din legea de admisibilitate, președinte la tribunalul Bacău, în locul d-lui I. Gane, demisionat;

D. G. Gheorghiu, actual președinte la tribunalul Cahul, în aceeași calitate la tribunalul Vaslui, în locul d-lui C. Ciugulea, care trece în postal ocupat de d. Gheorghiu.

D. N. Moșcachi, doctor în drept, procuror de tribunal, intrând condițiunile art. 1, 3 și 7 din legea de admisibilitate, procuror la tribunalul Vaslui, în locul vacant;

D. C. Melicescu, licențiat în drept de la facultatea din Iași, actual procuror la tribunalul Botoșani; intrând condițiunile art. 1, 3 și 7 din legea de admisibilitate, membru la tribunalul Suceava, în locul d-lui V. Filoti;

D. Einar Ulea, doctor în drept de la facultatea din Bruxelles, actual procuror la tribunalul Iași, în aceeași calitate la tribunalul Botoșani, în locul d-lui D. Melicescu, înaintat;

D. Anton Florescu, actual supleant la tribunalul Botoșani, procuror la tribunalul Droboiș, în locul d-lui G. Belieiu; care trece în postal ocupat de d. Anton Florescu;

D. Engeniu Lupășcu, doctor în drept de la facultatea din Gand, intrând condițiunile art. 1, 3 și 7 din legea de admisibilitate, supleant la tribunalul Tecuci, în locul d-lui G. Mîchălescu;

După informațiunile luate la fața locului prin un ofițer superior trimis înaintea, rezultă că scirea răspândită despre intrarea unei bande de Săcui în România, prin trecătoarea Clogani, este cu desăvârșire falsă. Această scire a provenit de la câțiva săcui din satul Orjuni, cari, vădând o aglomerație de militanți străni pentru schimbul patrulelor la pichetul No. 18, și venind despre frontieră, i-au luat drept Unguri. (Comunicat.)

MEMORIU

LA ADRESA DOMNULUI I. C. BRĂTIANU

Scouter, mes enfants, cette effrayante histoire, comme d'un saint av, gardes-en la mémoire; Un jour vous la direz, à vos petits neveux, Quand la neige des ans, blanchira vos cheveux Delphine Gay.

Brăila, 30 Septembrie 1877.

Domnule Brătien!

În aceste zile atât de solemne pentru tot românul cu dor de țara sa, în aceste zile când privirile Euro-

penere atrăgătoare, și mai mulți din senioșii mari rușesci nu prea s'au sfițit a alege emel printre aceste țigănci.

Una din ele bombăna un cântec de un timb ale cărui versuri nu se pot traduce nici odată în tot sensul lor. Veneala fată și urma cântecul, dar Mihail Strogoff, ale cărui priviri se ațintiseră asupra ei, nu o mai asculta.

În adevăr, i se păru că țigancă Sangarra îi privia într'un mod ciudat. Se părea că ea scutura țigancă voia să-și întipărească în memoria ei, trăsurile carierului Țarului.

Apoi, după câte-va minute, Sangarra sebarca în urma tuturor, când bătrânul și se tăia lui săd edeseră jos de pe „Caucas”

— „Eată o țigancă semetă!” — și duse Mihail Strogoff. Ori m'o fi cunoscut că sunt tot omul pe care l'a tratat de spion la Nijni-Novgorod? Aceste blestemate de țigănci au ochi de depisică. Văd limpede nopnea și asta ar putea foarte bine scii...
Mihail Strogoff fu p'aci să se pue pe urmele Sangarei și a cetel, dar se opri.

peși întregi sunt îndreptate peste bătrânul nostru Danubiul, în aceste zile mai repet, ar căta ore ca interesele interne ale acestei nenorocite țări, să re-ae în cea mai perfectă neglijență, lăsate la discrețiunea unor ambițioși, și omeni fără nici o greutate morală și materială în societate!

Puind că început această primă întrebare, merg înainte cu memoriul meu.

Precum de multe ori ați avut ocaziunea, d-le Brătien, d'a vedea la treptele de ministerie ca ați avut onoarea de a ocupa până astăzi, cu totul inverse naturii lor, cestiunile cele mai vitale interesului public, dându-li-se o turnură cu totul streină de ceia ce ele sunt în realitatea lor; tot asemenea se întâmplă, ca unii omeni, făcând mai cu seamă parte, din partidul Național-Liberal, — dacă ar mai fi existând, — să ia același caracter, prin a se recomanda pe d'o parte la înaltele trepte de buni și folositori societății, cu alte verbe, oment cu multă popularitate în comuna din care fac parte, când pe de alta, ei n'au fost și nu sunt dispuși de cât a practica *reul și răua voință*, bine înțeleasă că acesta în avantajul propriilor lor interese, și în detrimentul societății, în detrimentul acelor cari le-a conferit puterea.

O scriere de felul acelei ce am onoare d'a vă espune astăzi, am creșut și creș, că a fost și este de o imperioasă necesitate, atât pentru lămurirea situației pe tărâmul politic în urbea noastră, cât și pentru o mai întinsă lumină pentru d-vostă atăt ca ministru cât și ca cetățen.

Suntem la complectarea a unui an și jumătate, de când patru campioni prețioși ca capi ai partidului național-liberal din urbea noastră, și anume C. Djuvara, R. S. Campiniu, D. Mărgăritescu și Theodor Dobrescu, suntem la complectarea a unui an și jumătate, de când acești corifei, sub garanția fraselor sonore, făcând alarmă contra trecutului regim, și acesta, după canapeiele *Confiseriei moderne* de la noi, creșură sus numiți campioni, că o dată cu venirea d-vostă la cărma afacerilor, ar fi timpul de ași pune *imaculatele lor candidaturi*, mai întâiu în alegerile de deputați, și apoi ca membri în județ și comună, de unde, în urma alegerilor de deputați, la comună a eșit ca primar d. C. Djuvara, iar la județ ca președinte d. Theodor Dobrescu.

Arborele ostenelelor parlamentare de la ședătoarea din *Confiseria modernă*, ș'a dat de astă-dată fructele

lui, cu toate onorurile cuviincioase unui an de înelșugare.

Să cercetăm însă cu sânge rece un moment lucrurile, Domnule Brătien, și să vedem, dacă modul de a procedea al prețioșilor capi de partid din urbea noastră a fost corect, — așa, după cum ad șciut cu multă galantomie să promită înainte de alegeri, atăt prin programe, cât și prin adunări publice, — ori dacă falsele lor promisiuni, date cu *parole de onoare* cetățenilor, nu stau chiar până astăzi în stare de *nulo de fel*.

„Alegeți-ne pe noi, strigă acum un an și jumătate radicalii C. Djuvara, R. S. Campiniu, D. Mărgăritescu și Theodor Dobrescu, dacă voiți desființarea absolută a legii *Licențelor!* Alegeți-ne pe noi, dacă voiți desființarea *Monopolului Tutunurilor!* Alegeți-ne pe noi cetățeni, dacă voiți abolirea legii *Timbrului!* Alegeți-ne pe noi, dacă voiți *darea în judecată a miniștrilor Catargiesți, acel miniștr caru d'au furat averile vostre.* Alegeți-ne pe noi, dacă voiți *trimiteră lor pe viață la Văcăresci.* Alegeți-ne pe noi în fine, dacă voiți *salvarea averilor vostre din mâinile tâlharilor Catargiesci.*

Acesta era purul limbagiul, d-le Brătien, ce imaculați d-tale discipoli ținea acum un an prin adunări publice cetățenilor Brăileni.

Procedare durerosă! Întreprindere cinică! Căci după un an și jumătate de amăgire prin felurite pretexte, cetățenii s'au putut convinge în fine, că ei n'au ținut acest limbagiul, de cât spre'a pune mâna pe frânele puterii, de care erau atăt de setoși...

Imparțialitatea, care m'i-a fost plăcută, și de care în tot-d'auna am fost condus, îmi dictăză să vă alătur pe lângă acest memoriu și fabulosul program, adică punctele lui principale, cu cari au încelat pe cetățenii Brăileni.

Iată d-le Brătien, cari sunt punctele:

- I. Respectarea Constituțiunii.
- II. Lege pentru responsabilitatea miniștrilor.
- III. Modificarea legii penale în perfectă armonie cu principiile Constituțiunii; desființarea areștului preventiv în materie politică și de presă.
- IV. Desființarea legilor comunale și județiană, și înlocuirea lor cu legi bazate pe principiile descentralizătoare înscrise în Constituțiune.
- V. Aplicațiunea riguroasă a învățământului obligatoriu, înșințare de școli primare în toate comunele rurale, de școli profesionale și de meseriași în fie-care județ.
- VI. Lege pentru crearea de bănci rurale, pentru ajutorarea și încurajarea țeranilor agricultori.
- VII. Desființarea legii Licențelor asupra bănturilor spiritose, și înlocuirea ei cu alt sistem de dare repărțită într'un mod care să nu lovască comerțul în detaliu, și cultura viilor.
- VIII. A se avisa la modificarea legii Monopolului tutunurilor, sau cel puțin, a se cere riguroasă ei executare, în sensul de a se protege cultura indigenă pe cât permite litera și spiritul acestei legi.
- IX. Modificarea legii tocnelilor agricole în armonie cu regulile dreptului comun.
- X. Lege pentru înșințarea fixării maximului prețului învoelilor agricole pe moșiile Statului.
- XI. Improprietărea înșurățelilor pe moșiile Statului conform legii rurale.
- XII. Modificarea legii prestațiunilor.
- XIV. Ecuilibrarea budgetului Statului, basat pe veniturile reale ale țerei, fără a se mai recurge la noii dări sau împrumuturi.

Și acum, îndeplinitu-sa ore pe jumătate d-le Brătien, din marile promisiuni, ale prețioșilor noștri capi de partid C. Djuvara, Campiniu, Mărgăritescu și Theodor Dobrescu? Legea comunala, d-le Brătien, care după falșii noștri capi de partid, și după punctul al IV din fabulosul program, în trecut, reclama modificățiune, pentru ce a stat, stă, și va sta încă mult în secțiunile Camerei! Cum! această lege sub regimul Catargi, pe când falșii noștri capi de partid nu erau la putere, această lege dă, așa după cum funcționă și astăzi, era atăt de vicioasă, atăt de arbitrară, atăt de neconstituțională, iar adă, adă când tot prin ea ne alegem ca primari, când tot prin ea ne alegem ca președini pe la comitetele județene, nu cum-va o fi de venit liberală, constituțională!!!

Ce cinism!... Ce desmintire categorică!!!

Unde vă este, d-le Brătien, unde vă este, d-lor prețioși liberali, și mandatarii ai urbei noastre, legea responsabilității miniștrilor, cântată atăt de mult pe câni nu erau la putere? Ați șciut a acuza pe trecutele guvernere că n'au votat această lege, fără de care un stat n'ar avea nici o solidaritate; dar pentru ce n'ați pus-o în practică voi? Cum rămâne, d-le Brătien, cu darea a miniștrilor puși sub acușățiune? Ar mai trebui ore să vorbesc aci și despre legea Timbrului, despre care radicalii din urbea noastră promitea abolirea ei cu desăvârșire?

Vai! Nu vedeți, d-le Brătien, că poporul român, prin asemenea procedimente a pierdut iluziunea de a vă mai crede ca opositiviști? Nu vedeți cum în numele lui I. C. Brătianu, niște falși campioni, niște pseudo-liberali ca C. Djuvara, R. S. Campiniu, Mărgăritescu și Theodor Dobrescu, au înșelat cu precugetare de atâtea ori pe bietii cetățeni Brăileni? Din ce școlă aparțin ore acești radicali, și cum au curagiul de a profesa credințe liberale, când arma lor de reușită în tot-d'auna n'a fost de cât minciuna și lașitatea?

Unde sunt ore, d-le Brătien, prețioși d-tale discipoli, cari acum un an și jumătate ne asurza aușul cu felurite programe și proiecte de restituări, declamate prin adunări publice? Cum! atunci pe când în esterior toate puterile ne surdeau, atunci pe când relațiunile noastre cu Poarta nu erau încă rupte, atunci pe când frații noștri se aflau pe la cămine și lângă părinți, mamă și soție, atunci discipolii lui I. C. Brătianu țineau întruniri publice, făcând cheltuieli enorme, aruncând prin organe de publicitate cele mai înflorătoare mitraile; iar azi, azi când frații noștri cad sub tăișul iataganului turcesc, azi zic, națiunea nu mai are trebuință de întruniri publice?

Mă opresc aci, aruncând de astă-dată mânușă despreciful, în fața acelor, cari nu s'au devotat și nu se devotăză prin *patriotismul*, de cât numai atunci când este vorba de *chiverniseală*. Necalcul... Aquisițiuni demne, numai de nisce capi de partid, ca cei din urbea noastră!

Merg și mai departe, d-le Brătien, cu acest memoriu.

S'a observat și se observă pe fie-care și de către cetățeni, — și cu drept cuvânt, că înșurărire găsesc advocații în funcțiunile statului și ale comunei, sub guvernul I. C. Brătianu.

Un esemplu recinte: Dacă ne întrebăm cine sunt deputații urbei noastre, găsim că din cinci la număr, patru sunt advocați; Dacă urcăm sus la Primărie, ve-

dem, că din trei-spre-șase membri cinci sunt advocați;

Dacă mergem la comitetul județean, vedem că din trei în permanență două sunt advocați;

Dacă mergem la cancelaria Poliției, apoi vedem că directorele ei este advocat;

Dacă intrăm la biuroul de servitor, vedem de îndată că șeful acestui biurou este advocat;

Dacă mergem la penitenciarul acestui județ Brăila, găsim ca intenșt un advocat;

Dacă ne întrebăm cine este șeful legiunei gardei civice, cine este ajutorul acestui șef, găsim că ambii și anume d. Mărgăritescu și Theodor Dobrescu, ocupând aceste funcțiuni, țără nici o disciplină militară, sunt advocați;

Dacă ne întrebăm cine sunt ajutoarele primarului, vom vedea că nu sunt de cât advocați.

Iată starea noastră comunala, d-le Brătien, sub graciioșele auspicii ale comitetului de poruncelă, pretins de național-liberal!...

Maș mult încă ce-va: Prețioșii capi ai partidului național-liberal de la noi, prin fabulosul lor program de mai sus, publicat la 21 Mai anul expirat, cu articolul IV al reformelor ai zis:

„Desființarea legilor comunale și judeciene, înlocuirea lor cu legi basate pe principiile *descentralizătoare* înscrise constituțiune.” Datusă ore un semn de pornire, d-le Brătien, în cea ce privește *descentralizarea*, din partea capilor partidului Național-Liberal? De la venirea lor la putere, comuna noastră a schimbat patru prefeți și câteși patru aduși peșcheși din alte districte, după suverana voință a prețioșilor capi Djuvara, Campiniu, Mărgăritescu, și Dobrescu Theodor. Tot în acest interval s'au schimbat trei polițai, aduși și acestia tot din alte districte. Apoi directorii de prefecură căți! Apoi vameși? Ore, aceste sunt, d-le Brătien, semnele și probele principiului descentralizator, cu care au știut să se fălăscă în nașnte de alegeri prețioșii capi ai urbei noastre? Au dora pentru ce Brăila noastră să nu aibe un prefect, un polițai din senul ei, care să știe mai bine pășurile și suferințele cetățenilor, care să cunoscă mai bine necesitățile urbei? Vai! acel pentru ce, este atăt de enigmatic în cât să nu'l putem ghici! Nu; pentru că falșii d-tale discepoli așa voesc, pentru că ast-fel le convine lor...

A!... domnule Brătien! absurdă este hipotesea aceea, d'a se crede de cel mai de jos om, cum că capacitățile Brăilene se conchid numai în falșii liberali C. Djuvara, Campiniu, Mărgăritescu și Dobrescu. Va veni o zi, — și ea nu este departe, — când cetățenii Brăileni, după o școlă de doi ani, atăt de scumpă, vor striga cu toți în fine, *Masca jos!* Și atunci, atunci minciuna, lașitatea, nu vor mai avea loc în credulițele lor; căci nu Brăila a fost veri-o-dată moșia castelor radicale, nici buduarul meschinilor destrăbălari a unor inegalități de a reprobat de societatea Brăilենă.

Primiți deci, domnule Brătien, salutările bine-voitoare ale unui Brăilեն.

V. MIMI.

ULTIME SCIRI

(Agența Havana). — Serviciul dela 15 Octomvrie, 4 ore șera. — Constantinopol, 15 Octomvrie.

Nici o nouitate de pe câmpul de rășboi. Mukhtar-Pașă își fortifică pozițiunile de la Djadagh, unde armata îi este concentrată.

Constantinopol, 15 Octomvrie.

Comunicațiunea telegrafică între Plevna și Sophia este pe deplin restabilită. Se anunță că Mukhtar-Pașă face pregătiri pentru ca să atace pe ruși.

La Șipca se urmează lupta de artilerie și muschetărie.

Varna, 15 Octomvrie. În urma înaintării rușilor spre Baradjic, Prințul Hassan a părășit armata de la Lom și a sosit aici spre a lua comanda corpului turco-egiptian din Dobroja.

Anunț prealabil.

OPERA ITALIANA STAGIUNEA 1877

Director artistic, d. B. FRANCHETTI

Un abonament pentru 20 reprezentații este deschis în Biroul Casieriei Teatrului. Sub-scrierile se fac de la orele 12-3 d. a. în fiecare zi de la 10 până la finele lunii Septembrie.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pentru 20 reprezentații.

Benoar și Bel-Etage fr. 600
Loja rangul III 350
Stal I 100
Stal II 75

Prețurile serale.

Loja I și II fr. 36 —
Loja III 20 —
Stal I 6 —
Stal II 4 —
Stal III 2 50

Abonamentul va fi plătit cu anticipație.

Repertoriul va fi cu totul variat.

Inceperea stagiunii va fi în săptămâna viitoare.

Sub-scrierul nu va cruța nici un sacrificiu pentru a bine merita buna-voință a onor. public, cu care tot-d-a-una a fost onorat.

Cu totă stima

B. FRANCHETTI.

Desfacere Totată

Moscenitorii defunctului Iordache Șerbănescu argintarul, desfac în total sau în parte cu precizie redusă totă marfa de argintărie precum: Icoane mari și mici, tacâmuri de dulcătă și de masă, candelere diferite mărime, cruci de boțez, evanghelii, cădelnițe, potire, coșnicioare, inele și alte diferite obiecte de argint, precum și unelte de lucru. D-nii amatori sunt rugați a se adresa în toate zilele la magazinul repausatului, Calea Mogoșoiei, Hanul Zlătarilor No. 21. (631-2)

Se vinde, cinci Butoie cu Vin Negru de 7 ani, adresa Strada Gabroveni No. 3. (630-1)

De arendat, moșia CĂLUGĂ-RENI Districtului Vlașca, Călniștea. Doritorii se vor adresa la d-nu Warthiadi Strada Moșilor No. 96. 625-0.

De inchiriat

diferite

APARTAMENTE

A se adresa la D-nu ȘTEFAN PRETORIAN Strada Sfinților, No. 54. (623-1)

A. KRATOCHWIL

fiul capelmaistrului A. Kratochwil, absolvent cu bun succes Conservatorul din Praga și reinturnându-se, dorește a da în orele sale libere câte-va lecțiuni fundamentale de Piano, Violină și Aranjament. — A se adresa strada Pensionatului No. 6.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de muzică Gebauer și Ianda & Sandrovitz:

DEȘTEPTATE ROMANE

de Andrei Mureșanu

HYMN EROIC

pentru patru voci cu acompaniament de piano de LEOPOLD STERN.

Prețul 1 Leu nou.

BUCUREȘCI

Tipografia-editori Thiel & Weiss, palatul „Dacia.”

Un profesor din Germania de Nord, care a absolvit academia se oferă a preda

LECTIUNI

în următoarele științe: Desemn și pictură, geometria, matematica și inginerie toate științele necesare pentru pregătirea de a putea intra în școlile superioare. Afară de aceste va putea da lecțiuni de piano, de limba franceză și engleză. A se adresa Strada Virgiliu No. 6 bis, sediul la Tipografia Thiel & Weiss.

Damă solidă caută un loc cu guvernanta sau economă. A se adresa la administrația acestui țiar.

A eșit de sub tipar:

Manual de Comptabilitate

in PARTIDĂ DUBLĂ ȘI SIMPLĂ

pentru usul școlilor de ambele sexe, de DIMITRIE IARCU

Deposit la librăria Frații Ioanini, Lipsca.

Prețul 50 Bani.

S'a pns sub țiar și Economia domestică cu Comptabilitatea domestică.

A EȘIT DE SUB TIPAR

și se află de vânzare

LA TIPOGRAFIA THIEL & WEISS

și LA TOATE LIBRĂRIILE:

STAREA FINANCIARA

ROMANIEI

Discursuri rostite în parlamentul român de

DIMITRIE A. STURDZA

Prețul 2 Lei n.

A eșit de sub presă:

MANUAL

pentru deprinderi în cugetare și compozițiune

de Dr. Calanu

Directorul gimnasialului din Focșani. Carte autorizată de onor. minister al instrucțiunii pentru clasele gimnaziale.

Deposit în București la librăria Sococ et Comp., în Iași la librăria Petrini.

Un student de facultate, care cunoaște bine și a practicat mai mulți ani studiile programului liceal, dorește a preda lecțiuni particulare. A se adresa la administrațiunea acestui țiar Palatul „Dacia.”

ANUNCIU IMPORTANT

Pentru a memorializa bătăliile armatei Române cele din secolul nostru, am scos de sub litografie următoarele tablouri, și promit a continua și în viitor, publicând toate încercările și bravurile armatei noastre. Prețul fără excepție de câte un leu nou tablou.

I. Bombardarea Vidinului, față cu Domnitorul.

II. Trecerea armatei Române în Nicolae, și înarborarea drapelului Român pe forturile Otomane.

III. Asaltul de la Grivița și portretul Căpitanului Valtor.

IV. Încăerarea Batalionului al II-lea de Vânători și luarea Stăgului Turcesc.

V. Bombardarea Tortușii.

VI. Trecerea armatei Române peste podul de la Corabia, înecat de inșoșii noștri ofițeri de geniu, și facerea răgăcinii cu Sfântăra apei de către Eminența Sa Episcopial Râmnicului, față cu Domnitorul și cu tot statul său major la capul podului; (acest tablou se află în lucrare).

Doritorii dar a le poseda pe toate spre memorie, sau parte din ele, le vor cere d'au dreapta de la mine prin trimiterea prețului de câte un leu nou de fiecare în mărul postale, București Calea Văcăreșii No. 151, și le vor primi fără plată de transport.

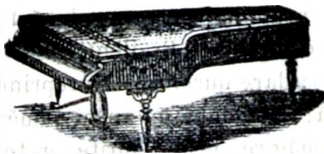
Editor: Loc.-Colonel D. Pappazoglu.

Societatea forestiera din Vienna

Proprietara marilor păduri în Galiția, are ferestrele cu vapor la Stanislau și în d'alungul calei ferate Lemberg-Cernăuți. Produce șanduri și lemne de construcție de ori-ce dimensiune.

A se adresa la stabilimentul din Stanislau

DESFACERE TOTALA

Recomand bogatul meu asortiment de felurite Pianouri și Pianine din cele mai renumite Fabrici ale Europei cu prețuri foarte scăzute.

Wilhelmine Schreiber

(613). Calea Mogoșoiei No. 23.

A eșit de sub presă:

NOUL METOD

de

CALIGRAFIE ELEMENTARA

pentru usul claselor II, III și IV primară de G. Al. Zamphiroiu profesor de desen și caligrafie.

PREȚUL 20 BANI.

De vânzare la toate Librăriile iară depositul se află la Librăria, L. Alcalai calea Mogoșoiei No. 18 și L. Steinberg strada Carol I No. 40.

A eșit de sub presă și se află de vânzare la librăriile Sococ & Comp. și Frații Ioanini:

INVETAȚURA ELEMENTARĂ

despre

Dogmele bisericeii ortodoxe de răsărit

de D. ST. CĂLINESCU

aranjată conform programei în vigore pentru clasa III din licee, gimnasia, școlile centrale de fete, școlile normale și pentru clasa II din seminarie.

Prețul 85 bani.

D. Vioreanu reintors în Capitală a reluat exercițiul profesiei de avocat. Strada Polonă No. 24.

CE SE POATE CAPATA

PENTRU 3 FRANCI

LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA

LINGERIA DIN VIENA

Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia”

- Pentru 50 bani: 1 ool Pichet de vară.
Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engles.
Pentru 4 franci 50 bani: 1 păreche pantaloane pentru căldreji.
Pentru 6 franci: 6 perechi manșete ori ce fason.
Pentru 5 franci: 2 garnituri colorate de dama.
Pentru 5 franci: 12 gulere engl., în ori-care fason și mărime.
Pentru 5 franci: 6 părechi ciorapi patentate.
Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dama, după alegere.
Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și apălate.
Pentru 5 franci: 6 prosopce de pânză curată.
Pentru 5 franci: 6 șervețe de mătase adevărată.
Pentru 5 franci: 12 șervețe albe de ceață.
Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă și brodată.
Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme în brodată.
Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată cu dantele.
Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
Pentru 5 1/2 franci: 0 cămașă de noapte.
Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodată pentru cămași de bărbați.
Pentru 5 franci: 2 garnituri fine și moderne pentru dame (gulere și manșete).
Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
Pentru 5 franci: 1 față de masă colorată cu ciucuri, pentru cafă.
Pentru 5 franci: 1 cămașă și o pereche de iamene de damă, bogat brodate.
Pentru 5 franci: 1 oravată de damă, adevărată Crème-Dentelle.
Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisată.
Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
Pentru 25 franci: 42 de coji = 1 bucată Chifon irenzuzesc.
Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'antani de toale.
Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan engles de 5 coji.
Pentru 20 franci: 24 coji Pichet.
Pentru 20 franci: 1 bucată Manta de baie.
Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Rumburg, de 36-45 coji.
Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coji.
Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coji.
Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste frances.
Pentru 12-22 franci: Plapă de lină foarte fine.
Afară de articolele menționate se găsește tot-d-a-una trusouri complete.
Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia.”

Comanșile din districte înșoșite cu prețul respectiv se vor efectua țarte grabnic conștiincio

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VACHIU SI RENOMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Vechie)

vis-à-vis de Sig. Prager.

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Vechie)

vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onore a înșința pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbați, Dame și Copii, după fasonele cele din urmă, — precum și un mare transport de Cisme lungi de Lak rusesce, de luct și de Vacs, ca și Mantate de Cauoiuc pentru ploș, prima calitate; asemenea și Galoși de Gumi.

Sub-semnatul aduc mulțumirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat mențio atel mele firme de un interval de 12 ani care până acuma a depus probe suficiente de fina calitate a mărfii ca și de estințatețea prețurilor, sperând că și de acum înainte, va bine-voi ai da concursul său găsind tot-d-a-una atât mărfuri fine și fasonate cât și prețuri foarte moderate.

Cu totă stima

PHILIPP GOLDSTEIN.

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul său asortat în tot-d-a-una foarte bine cu rufării de bărbați și de dame, gulere, manșete, batiste de lino, olandă și mătasă, ciorapi pentru bărbați și dame, fanele fine (croșe de sânt) camisonce, groțete, broderie dantele, oravate de bărbați și femei în cele mai noi forme și culori, umbrele de sere și de ploie etc. etc. Atrăgând tot de-o-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza oricel am redus foarte mult prețurile.

CEL MAI MARE MAGASIN

HAINA CONFECTIONATE și de ARTICOLE DE MODA

„A LA BELLE JARDINIÈRE”

JOSEF GRÜNBAUM

20, Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecănu, 20

ESPOSITIUNEA DE HAINA

invit pe Onor. Public să bine-voiescă a visita magazinul meu, unde va găsi o Esposițiune de haine confecționate cum n'a fost încă în București, și anume

COSTUME COMPLETE

REDINGOTS și JAQUETE CU GILETCELE LOR PARDESIURI IN DIVERSE FASOANE

din stofele cele mai moderne ale sezonului de față, și croite după jurnalele cele mai noue. Preturile sunt espuse în Galantarele Magasiel pe Strada Mogoșoiei și Bulevardului și se pôte convinge ori-cine că am ramas fidel devisiei acestui magazin:

CONSUM MARE SI PREȚIURI FOARTE MODERATE.

JOSEF GRÜNBAUM

„A LA BELLE JARDINIÈRE”, 20 Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecănu 20.